

Published at: <https://shiptogaza.se/sv/texts/israels-terrorhandlingar-st%C3%A4rker->

hamas

Date: 2012-12-10 - PDF generated at: 2019-06-25 00:05

Copyrights: Ship to Gaza (Sweden), 2019

Israels terrorhandlingar stärker Hamas

Författare:

Ann Ighe och Staffan Granér

Tidigare publicerad på <http://svtdebatt.se/2011/07/israels-terrorhandlingar-starker-hamas/> [1]

Publicerad 31 juli, 2011 - 09:01

SHIP TO GAZA Israels politik har kostar mycket lidande och förlorade utvecklingsmöjligheter för det palestinska folket, vilket uppenbart gynnar Hamas. Gazas näringsliv har slagits i spillror, arbetslösheten närmar sig 45 procent och Hamasregimen är nu den största arbetsgivaren. Merparten av befolkningen i Gaza är barn, en förkrossande majoritet har aldrig röstat på den nuvarande regeringen eller befattat sig med några missiler, skriver företrädare för Ship to Gaza.

Gunnar Hökmark, som inte bara är EU-parlamentariker utan också ordförande i Samfundet Sverige-Israel, har naturligtvis kompetens, assistans och möjlighet att kontrollera fakta och att formulera sina argument på saklig grund. Men samtidigt vet han att det ofta är en fungerande strategi att komma med en rad felaktiga påståenden som motståndaren måste ägna tid och energi åt att avvisa.

Grundläggande när det gäller den svenska föreningen Ship to Gaza, och våra partners inom frihetsflottan, är att vi inte har som syfte att "förse islamistiska terrorister med vapen", vilket Hökmark påstår. Vårt syfte är att häva blockaden. Vi väljer att ta vår utgångspunkt i folkrätten och försvara de mänskliga rättigheter som tillkommer människor var de än bor. Vad vi därmed gör ? och vi uppmanar Hökmark att läsa noga och gärna citera ? är inte att ge stöd till regimer och inte till partier. Vi väljer att kräva att Israel upphör med den kollektiva bestraffning som blockaden utgör. Blockadförespråkarna säger som papegojor gång på gång att vi stödjer Hamas. Det gör vi inte. Men vi vägrar följa den logik som säger att man inte får kritisera förtryck av och våld mot en befolkning som har en misshaglig regering.

Ska man exempelvis avstå från att kritisera raketbeskjutning som drabbar civila i Israel för att man då riskerar att ge stöd åt den regim ? dvs. Israel ? som bombat och dödat civila i Gaza med vit fosfor? Kanske är det en knivig fråga för Hökmark, men inte för oss. Vi menar inte att vare sig israeliskt eller palestinskt militärt våld ska trivialiseras eller accepteras som normalt.

Grunden i Gunnar Hökmarks argumentation är den förljugna bilden av blockadens bevekelsegrunder och effekter. Enligt Hökmark har den ett enda syfte, att förhindra införsel av missiler från Iran. Ett sådant påstående är oförenligt med de faktauppgifter som han rimligen bör ha tillgång till. I själva verket menar Israel att man har rätt att motverka införsel av vapen genom att hålla ett helt samhälle på knä och knäcka hela dess ekonomi. Det var så den dåvarande premiärministern Ehud Olmert [motiverade blockaden i januari 2008](#); [2]?så länge raketer skjuts från Gazas gator och bakgårdar så har vi ingen anledning att låta dem leva normala liv?. Någon sådan rätt att kollektivt bestraffa har man inte ? om inte vi i omvärlden accepterar att

den israeliska regimen tar sig den.

Under de fyra år som blockaden pågått har den samlade exporten över gränsstationerna, fram till dags dato, varit lägre än den mängd som fördes ut på tre veckor före blockaden. Detta har inneburit att Gazas näringsliv slagits i spillror, arbetslösheten närmar sig 45 procent, att 80 procent av befolkningen är biståndsberoende och att Hamasregimen nu är den största arbetsgivaren. Hur denna exportblockad förhindrar införseln av missiler får Hökmark gärna förklara. Se gärna [denna nyliga rapport i Svenska Dagbladet](#). [3]

Ser man på införseln till Gaza av varor och förnödenheter av alla slag, så utgör den idag 35-40 % av nivån före blockaden. Menar Gunnar Hökmark att de saknade 60-65 procenten utgörs av missiler? ([Dessa siffror har sammanställts](#) [4] av den israeliska fredsorganisationen Gisha men källan är den israeliska militärens egen statistik från gränsstationerna som började föras ett halvår innan blockaden proklamerades.) Självklart är det inte så. Det är inte av omsorg om Gazabornas missilförsörjning som blockaden fördöms av Röda korset/Röda halvmånen, av FN, EU och Sveriges regering. De är nämligen, i sina officiella uttalanden helt ense med oss (och uppenbarligen oense med Gunnar Hökmark) om att blockaden är ett inhumant folkrättsbrott som hindrar fredsprocessen. Det som skiljer oss åt är vår beredskap att sätta handling bakom orden och återupprätta folkrätten med fredligt ickevåld. Det är uppenbarligen också därför Hökmark attackerar oss. Prioriteringarna känns igen; över hela Mellanöstern växer ickevåldsmotståndet i styrka och omfattning. Det är inte bara i Israel som dessa rörelser demoniseras genom lögn och förvanskningar som vill associera dem med terror och militärt våld, vilket är ett motstånd som regimen känner igen och kan hantera.

Men vad är egentligen terrorns princip? Jo att med våld och övergrepp mot oskyldiga civila försöka tvinga regimer till politiska eftergifter. Visst är det motivet bakom missilbeskjutningar från Gaza mot Israel, liksom bakom artilleri- och flygbeskjutningar från Israel mot Gaza ? vilka dessutom skördat hundrafalt fler offer. Det är också logiken bakom den kollektiva bestraffningsaktion som blockaden de facto utgör. Blockaden har gjort det omöjligt för Gazaborna att återuppbygga bostäder, skolor, sjukhus, el- och vattenförsörjning efter de massiva förstörelserna som Israel orsakade 2006, och 2008-09. Att det knappast är ett normalt liv att berövas försörjningsmöjligheter, livsmedelssäkerhet, sjukvård, utbildning, tjänligt vatten, framtidshopp och kulturellt utbyte är lätt att inse. På vilket vis detta skyddar Israel från missilbeskjutning kanske Gunnar Hökmark kan förklara. På vilket sätt blir palestinier mindre förtryckta av att detta fortgår, till synes utan slutdatum? Merparten av befolkningen i Gaza är barn, en förkrossande majoritet har aldrig röstat på den nuvarande regeringen eller befattat sig med några missiler.

Avslutningsvis vågar vi oss också på att inte bara diskutera fakta och faktafel, utan de tolkningar av världen som vi gör och som vi bygger våra åsikter och politiska handlingar på. Vi kan naturligtvis inte hävda att det vi i Ship to Gaza gör inte på något sätt gynnar det politiska partiet Hamas. Det är en fråga för mer långsiktig politisk och vetenskaplig analys och den kan komma att besvaras på olika vis. Men såväl politisk och vetenskaplig analys har redan pekat på att det finns mycket goda skäl att hävda att den israeliska ockupationspolitiken och senare blockaden av Gaza har gynnat själva uppkomsten av och definitivt de mer drakoniska inslagen i Hamas? politik och metoder: både mot palestinier och i motståndet mot ockupationsmakten. Alltså bör såväl Hökmarks samfund och våra europeiska regeringars uppenbara samröre med den israeliska regeringen granskas på samma vis som vårt påstådda och betydligt mer långsökt samröre med Hamas.

Detta är ändå en rimlig fråga till Hökmark: Hur han kan stå upp för en regim som kostar så mycket lidande och förlorade utvecklingsmöjligheter för det palestinska folket, och som uppenbart gynnar Hamas?

Vi har ingen aning om vem eller vilka Hökmark anspelar på när han skriver ?Det anmärkningsvärda är att de som nu agiterat till stöd för Hamas styre snarare romantiseras av svenska media än får möta kritisk granskning?. Det är uppenbarligen inte Ship to Gaza han talar om, men det kan förefalla så. Vi tycker att det är mycket anmärkningsvärt att det just nu inte verka pågå någon granskning alls av den pro-israeliska

propagandan i Sverige, och mycket lite om det politiska spel på hög nivå som gjorde att Israels premiärminister Netanyahu lyckades tubba regeringar och kvartetten att lägga enorm energi på att stoppa tio mindre båtar, som dokumenterat inte hade några vapen i lasten, från att nå Gazas kust.

Vi har alla ansvar för att blockaden fortgår, utan rimlig nytta för någon utom själva ockupationspolitikens upprätthållande. Den svenska regeringen har tidigare varit tydlig i sin kritik, men är nu mycket tyst. Det är inte för vår skull man bör stå upp i världssamfundet igen, utan för att befolkningen i Gaza ska kunna tro på att även deras rätt att få leva och utvecklas räknas.

Ann Ighe, Ekonomihistoriker, talesperson för Ship to Gaza Sverige
Staffan Granér, Ekonomihistoriker, medlem i Ship to Gaza Sverige och Judar för israelisk-palestisk fred (JIPF).

Läs också:

[Flotillans syfte att förse islamistiska terrorister med vapen](#) [5]

[6] [7]

Links

[1] <http://svtdebatt.se/2011/07/israels-terrorhandlingar-starker-hamas/>

[2] <http://www.haaretz.com/news/diplomacy-defense/wikileaks-israel-aimed-to-keep-gaza-economy-on-brink-of-collapse-1.335354>

[3] <http://blog.svd.se/mellanostern/2011/07/20/det-gar-inga-skepp-fran-gaza/>

[4] <http://www.gazagateway.org/>

[5] <http://svtdebatt.se/2011/07/israels-intervention-en-seger-for-alla-palestinier-som-fortrycks-av-hamas/>

[6] <https://shiptogaza.se/print/1328>

[7] <https://shiptogaza.se/printpdf/1328>